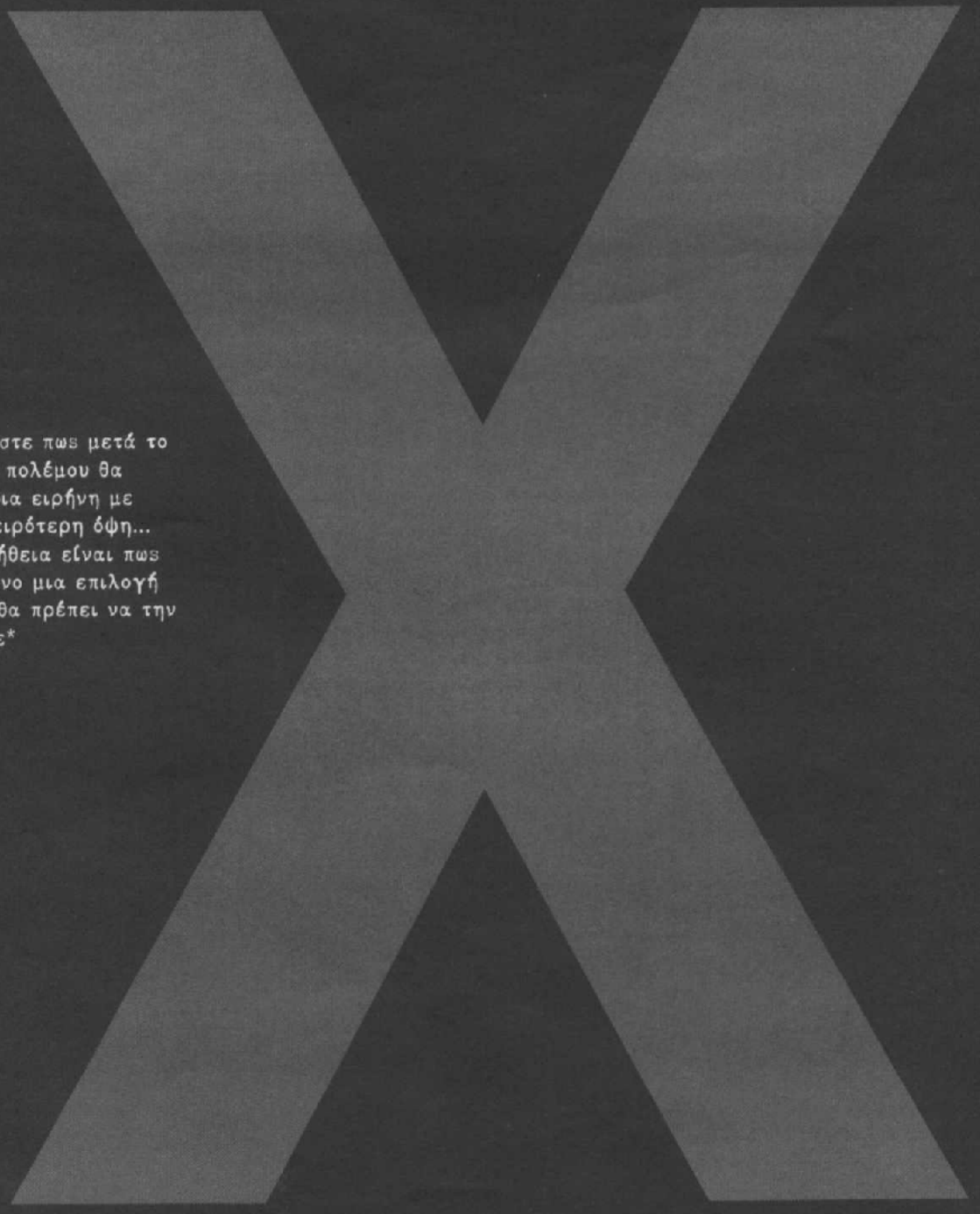

αστικός ο μ ε α s δελτα

μ ά η ς 1999

τεύχος 6

...Φοβόμαστε πως μετά το
τέλος του πολέμου θα
έρθει η ίδια ειρήνη με
αρκετά χειρότερη όψη...
και η αλήθεια είναι πως
έχουμε μόνο μια επιλογή
και αυτή θα πρέπει να την
εφεύρουμε*

**Τον δικό μας πόλεμο*

ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΕΠΕΝΔΥΤΗ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΕΙ;

Κανείς. Γιατί το να απειλούνταν τα απανταχού αφεντικά από έναν πόλεμο που τα ίδια διεξάγουν θα ήταν παράλογο.

Μπορεί οι εδώ οι πατριώτες - από αριστερούς μέχρι δεξιούς - να ουρλιάζουν για τον ιμπεριαλισμό και τους βομβαρδισμούς, αλλά η πραγματικότητα διαφέρει πολύ από την εσκεμμένη και συμφέρουσα (στο πλαίσιο του πατριωτισμού) ερμηνεία τους για τα πράγματα.

Σήμερα κάθε (οικονομικά) δυτικό κράτος είναι ιμπεριαλιστικό, πόσο μάλλον το ελληνικό μέσα στα βαλκάνια. Επομένως το παραπάνω ερώτημα αφορά έλληνα επενδυτή. Ο όμιλος Μυτιληναίος λοιπόν, με πρόεδρο τον βραβευμένο ως επενδυτή της χρονιάς για το 1998, Ευάγγελο Μυτιληναίο, είναι αυτό που λέμε διακεκριμένη μορφή του ελληνικού επενδυτικού στρατού.

Από τους επενδυτές και τους εθελοντές, την ανθρωπιστική βοήθεια και τα πατριωτικά συλλαλητήρια, μέχρι το χρηματιστήριο και τον ελληνικό "ειρηνευτικό" στρατό κατοχής, η εθνική ανάπτυξη βάσει πόδι στην καμμένη γη των Βαλκανίων.

Και για να μην ξεχνιόμαστε. Η οικονομική μαγκιά ενός σύγχρονου ιμπεριαλιστικού κράτους, και ειδικότερα βαλκανικού όπως η Ελλάδα, οφείλεται εν μέρη και σε όλους αυτούς που συναινετικά και πάνω από όλα πατριωτικά, αμφισβητούν εκ του ασφαλούς οτιδήποτε εκτός από τον εγχώριο ιμπεριαλισμό.

... Η εκρηκτική αυτή ανάπτυξη ωστόσο δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί αν η διοίκηση του ομίλου δεν αντιλαμβανόταν τις μοναδικές ευκαιρίες που δημιουργούσε η ιστορική συγκυρία της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας και μαζί της οικονομίας της.

... Η πρώτη κίνηση του ελληνικού ομίλου ήταν η υπογραφή συμφωνίας συνεργασίας ύψους 38 εκατ. δολαρίων με τα ορυχεία Sasa της FYROM, τον Απρίλιο του 1996. Η συμφωνία αυτή, αν και μικρού μεγέθους, έκανε αίσθηση σε όλο τον κόσμο καθώς αποτέλεσε την πρώτη δυτική επιχειρηματική κίνηση στην εύφλεκτη περιοχή.

... Έπειτα από πολύμηνες συζητήσεις με κυβερνητικούς παράγοντες, ο Ευάγγελος Μυτιληναίος κατόρθωσε να πείσει για τη σπουδαιότητα της διείσδυσης των ελληνικών επιχειρήσεων στην περιοχή και τη δύναμη της οικονομικής διπλωματίας.

... Το Μάιο του 1997 η "Μυτιληναίος" ανακοινώνει την υπογραφή πενταετούς εμπορικής συμφωνίας, ύψους 517 εκατ. δολαρίων με την RMHK Trepc, ένα από τα μεγαλύτερα μεταλλευτικά συγκροτήματα της Ευρώπης.

Τα ορυχεία της Τρέπτσκα βρίσκονται στο βορειοανατολικό Κόσσοβο. Εκεί που σε μια ενδεχόμενη διχοτόμηση, τα ορυχεία θα παραμείνουν στο σερβικό τομέα και στα ελληνικά επενδυτικά χέρια.

Ποιός στηρίζει τον MADE IN GREECE επεκτατισμό;

"Νεαρή Αλβανίδα σκοτώθηκε στην ελληνο-σκοπιανή μεθόριο μετά από εκπυρσοκρότηση του όπλου ενός στρατιώτη μας και ενώ προσπαθούσε να εισέλθει παράνομα στην ελληνική επικράτεια".

Άλλη μια απλή αναφορά από τα Μ.Μ.Ε., για άλλη μια τυχαία εκπυρσοκρότηση. Άλλο ένα

"ατύχημα" από τα τόσα "ατυχήματα" που συμβαίνουν στα ελληνικά σύνορα. Άλλο ένα θύμα του ακήρυκτου πολέμου μεταξύ του ελληνικού στρατού και των άοπλων εξαθλιωμένων βαλκανικών. Άλλος ένας έφεδρος φαντάρος που δε διστάζει να κάνει το όπλο του να εκπυρσοκροτήσει, σκοτώνοντας την άτυχη αλβανίδα που γλίτωσε τη ζωή της από τον πόλεμο, για να την χάσει σε μια "ζώνη ειρήνης".

Και ανάρωπιάστε: Δίστασε καθόλου να πατήσει τη σκανδάλη του ο έφεδρος οπλίτης; (επιμένουμε στο "έφεδρος", γιατί στην προκειμένη περίπτωση δεν έχουμε να κάνουμε με "επαγγελματίες"). Μήπως φταίει η στρατιωτική προπαγάνδα; Μήπως φοβήθηκε τους ανωτέρους του; Μήπως ήταν μια πράξη αυτοάμυνας επειδή κινδύνευε η ζωή του; Μήπως τελικά ήταν απλώς ένα ατύχημα; Τίποτε από όλα αυτά δεν ισχύει. Καμιά προπαγάνδα και κανένας ανώτερος δεν μπορεί να σε κάνει δολοφόνο εάν εσύ δεν το επιλέξεις. Και άραγε τί είναι αυτό που μπορεί να σε φοβήσει στη θέα μιας άοπλης γυναίκας; Σε αυτή την περίπτωση δεν έχουμε να κάνουμε με τη δίδην αλβανική μαφία που τόσο έντεχνα προπαγανδίζεται από τα μίντια. Έτσι κι αλλιώς εξαιτίας του πολέμου, όλοι περιμέναν ένα νέο κύμα προσφύγων. Όσον αφορά αυτά που ακούγονται περί ατυχήματος, πρέπει να πούμε ότι κανένα όπλο δεν εκπυρσοκροτεί από μόνο του.

Πρέπει πρώτα να πατήσεις τη σκανδάλη...

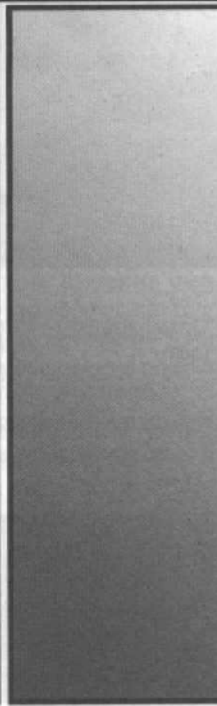
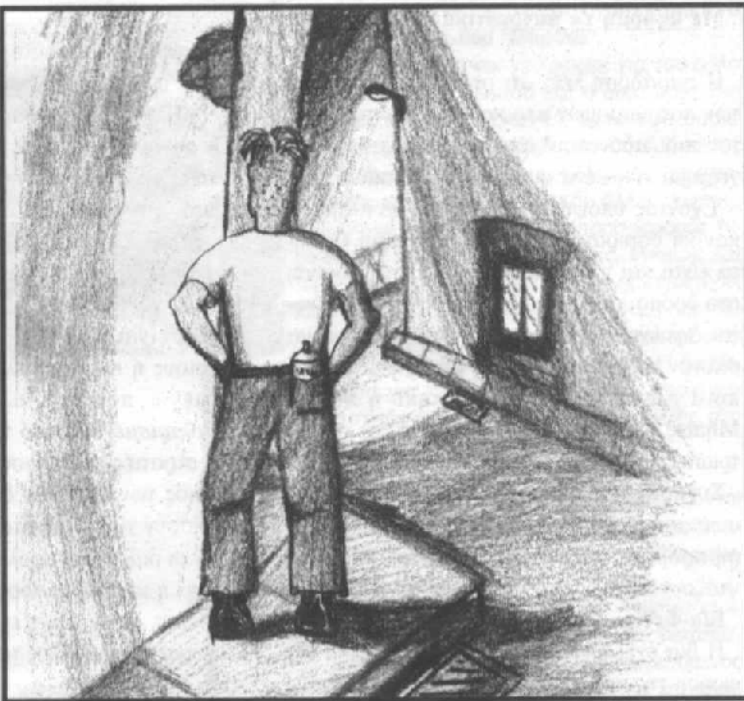
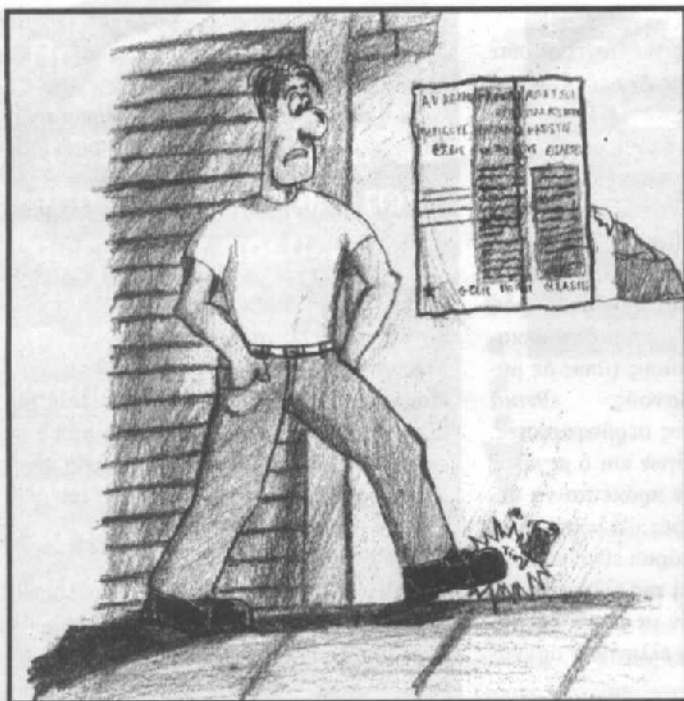
Τελικά καταλήγουμε ότι πρόκειται για ένα ακόμα παιδί της διπλανής πόρτας. Ένα "καλό" παιδί για τους γείτονές του, που τελειώνοντας τη θητεία του, η ζωή και φυσικά η καριέρα τον περιμένουν. Ένας "άξιος" νέος που και αυτός όπως και η πλειοψηφία των συμπατριωτών του, δεν "είναι" ρατσιστές. Απλώς θεωρούν όλους τους οικονομικούς μετανάστες κατώτερα όντα. Στην καλύτερη περίπτωση, φθηνά εργατικά χέρια που ενώ κάνουν καλό στην εθνική οικονομία, μετατρέπονται αυτόματα σε ακάριστους, επικίνδυνους και προκλητικούς όταν τολμούν να αξιώνουν ίσα δικαιώματα με τους ντόπιους εργάτες.

Θέμα πολιτισμού λοιπόν, ενός λαού που όχι μόνο καλύπτει, αλλά και επιζητεί τα εγκλήματα του εθνικού του στρατού. Μια κοινωνία που με τη στάση της και την ολοένα αυξανόμενη απαίτησή της για προστασία, πατάει συνεχώς τη σκανδάλη...

Άλλος ένας άνθρωπος που στην αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής, κατέληξε νεκρός. Δεν είναι ο πρώτος και δυστυχώς δεν πρόκειται να είναι και ο τελευταίος...

e d i t o r s

Ο προαστιακός ποταμός πλημμύρισε εδώ και καιρό με τα προϊόντα του σύγχρονου αστικού πολιτισμού. Ζώνες κατανάλωσης, ζώνες διασκέδασης, ζώνες εργασίας. Και δεν είναι η χημική γενιά του 2000, ούτε κανένα ιδεολογικό απόβλητο, που ανυψείται και θέλει να κινείται διαφορετικά μέσα σ' αυτό το περιβάλλον. Ο αστικός τομέας δ είναι έντυπο του δρόμου από τις δυτικές συνοικίες της πόλης. Η επιθυμία κάποιων ανθρώπων από το μητροπολιτικό Περιοτέρι, ενάντια στον αλλοτριωμένο χρόνο που πορεύεται ανενόχλητος στο εργοστάσιο της μητρόπολης.

Με αφορμή τα πατριωτικά συλλαλητήρια

Η παράδοση λέει ότι στον πόλεμο μεταξύ των πατριωτισμών μερικοί πέρνουν το μέρος του πιο "αδύνατου" από αυτούς. Και το επίχρημα είναι ένα συναίσθημα "αδικίας".

Έχοντας υπόψη την πρόσφατη αντι-αμερικανική υστερία, θεωρούμε ότι εθνική ενότητα είναι και η οποιαδήποτε βίαιη σύγκρουση στο δρόμο, όταν ο λόγος για τον οποίο γίνεται δηλώνει συναίνεση. Αυτό ισχύει και για όποιον το κριτήριο είναι μόνο η βία. Από ποια πλευρά λοιπόν πετάχτηκε η πέτρα; Μήπως ο εχθρός των μπάτσων είναι οι πατριώτες;

Συγκρούσεις οι οποίες έχουν τη σωτηρία συμπαράσταση της κοινωνίας και την βροντερή προβολή των ΜΜΕ, πρέπει να μας υποψιάζουν πολύ.

Βία-Φετίξ

Η βία έχει γίνει απόδειξη ή τηλεοπτική θεώρηση της πραγματικότητας, μόνο για όσους η μαλακία είναι ό,τι απέμεινε στο άδειο τους κεφάλι.

Η αριστερή μικροαστική ουρά της κυριαρχίας, στο όνομα του αντιαμερικανισμού και με τη συμπαράσταση αυτής της συνένοχης κοινωνίας, αποτελεί τη συμπληρωματική κίνηση της πατριωτικής αγανάκτησης.

Το κριτήριο για μας είναι ότι αυτό που δηλώνει συναίνεση δεν είναι ανταγωνιστικό. Ό,τι είναι πατριωτικό, μας είναι εχθρικό.

Στην προκειμένη περίπτωση, αποδεικνύεται πως η εσωτερική ενότητα των κυρίαρχων κοινωνικών σημάτων έχει γίνει σε τέτοιο βαθμό, που οποιοδήποτε ιδεολογικό πτώμα δρα πλέον με αυτοματισμό.

Ειδικά σήμερα, ο αντι-αμερικανισμός πέρα από παραδοσιακή καραμέλα, μας υποψιάζει, μιας και έχει συγκεκριμένη προέλευση.

Δεν τασσόμαστε ούτε με τον "ισχυρό" ούτε με τον "αδύνατο" δολοφόνο. Δεν είμαστε χριστιανοί, ούτε ανθρωπιστές.

Οι συναισθηματισμοί ανήκουν στους τηλεθεατές. Το ανθρώπινο συναίσθημα επιστρατεύεται για όσους υποκρίνονται καλωδιόμενοι, για όλους τους πατριώτες που δεν τηρούν ούτε τις αναλογίες. Στην ουσία παραδέχονται ότι 100 νεκροί σέρβιοι από τους βομβαρδισμούς, είναι χειρότερο πράγμα από δεκάπλάσιους ή εκατονταπλάσιους (ίσως δε μάθουμε ποτέ) αλβανούς, εθνικά εκκαθαρισμένους από τους σερβοφασίστες.

Οι στρατιές των προσφύγων και ο μεγάλος αριθμός των θυμάτων δεν πρόκειται να συγκινήσουν τους μικροαστούς. Άλλωστε, όλοι αυτοί οι βαλκάνιοι προλετάριοι είναι εδώ και χρόνια η κινητήρια τροφή της ελληνικής οικονομίας, αφού αποτελούν τα φτηνά εργατικά χέρια προς όφελος των ελληνικών αφεντικών.

Ελληνοσερβική φιλία, ορθοδοξία και πάνω απ' όλα Ελλάδα. Να τι κρύβεται πίσω από τον ανθρωπιστικό αντι-αμερικανισμό!

Ομόθησκοι και αλλόθησκοι, "σύμμαχοι" και "εχθροί", ντόπιοι και "ξένοι", αυτοί είναι διαχωρισμοί της εξουσίας. Όπως και ο αντι-αμερικανισμός είναι, για τους αριστερούς, η αποφυγή της κόντρας με τα εδώ αφεντικά. Για τους μικροαστούς βέβαια μπορεί να είναι το άλλοθι για τα εγκλήματά τους.

Ο αντιαμερικανισμός και η αντίθεση προς το ΝΑΤΟ αποτελούσαν πάντα βασικά στοιχεία της αριστεράς. Μόνο που τώρα αυτό αφορά και χαρακτηρίζει όλη την πατριωτική κοινωνία.

Ποιοί είναι όλοι αυτοί που με τόση ευκολία

ρήσεις εθνοκάθαρσης στο Κόσσοβο, έχοντας μαζί του σχεδόν ολόκληρη τη Σερβία.

Οι έλληνες δολοφόνοι μεταναστών, στα σύνορα ή αλλού, δεν πρόκειται να διαμαρτυρηθούν για τα θύματά τους. Αρκεί η διαμαρτυρία για τα θύματα-σέρβους. Και φυσικά για τα πολυάριθμα θύματα-αλβανόφωνους, μόνο ψιλά γράμματα.

Οι σέρβιοι εγκληματίες πολέμου - Αρχάν, Κάρατζιτς και Μλάντιτς - αποτελούν πρότυπο για κάθε ελληνόγλωσσον Τζων Γουέιν.

Οι εθνικά ταπεινωμένοι που διαμαρτύρονται για την παγκόσμια συνομοσία κατά των σέρβων, ξέρουν πολύ καλά πόσο ευνόησε τα ελληνικά αφεντικά η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και η κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ.

Το μετα-Οτζαλάν πατριωτικό παραλήρημα

Ο κατασκευασμένος ανθρωπισμός εισβάλλει στην ιδεολογική αποσύνθεση, και μετατρέπεται έντεχνα σε τηλεοπτικό συναίσθημα τον σταλινοεθνικιστή εχθρό του εχθρού των ελλήνων πατριωτών.

Κοινός παρανομαστής για όσους εκστασιάζονται με τεχνητές εντάσεις, παγίδα ακόμη και για τους παραδοσιακούς "εξτρεμιστές".

Και να ο πετροπόλεμος με τους μπάτσους! Μην περιμένετε να αναγνωρίσετε καμιά μητροπολιτάνικη βία, δεν είναι καν χουλιγκανίστικη.

Ζωντανή μετάδοση λοιπόν, και οι δημοσιογράφοι να επαινούν τα ελληνικά νιάτα που αντιστέκονται στις ξένες δυνάμεις. Αυτά έχει ο πατριωτισμός, ένα πλήθος μαλάκες έξω από την αμερικάνικη προεβία, φωνάζοντας συνθήματα εθνικής ενότητας με αριστερή προέλευση, δεξιοί κι αριστεροί σε κοινό γλώνα.

Και ταυτόχρονα τα ΜΜΕ να περνάνε από τους "γνωστούς-άγνωστους" στους λεβέντες της ελληνικής νεολαίας.

Είναι βέβαια επιλογή και αφέλεια, να γίνεις κομπάρσος της "οργισμένης αριστεράς" ή εθελοντής του βίαιου πατριωτισμού.

Στην ουρά του συλλογικού κόμματος, του πατριωτικού κόμματος, συνειδητά ή ασυνειδητά, βίαια ή ειρηνικά (δεν έχει σημασία), εμφανίζεται το αποτέλεσμα της σύγχρονης κοινωνικής διαχείρισης.

Ο πατριωτισμός του δρόμου.

Είναι η ουρά του κοινωνικού αυτοματισμού, οι αναρχοαριστεροί κομπάρσοι της εθνικής ενότητας.

Κάθε μικροαστική δυσaráσκεια και αγανάκτηση (κατασκευασμένη ή αυτοματική), που παίζει ακόμα και πετροπόλεμο στο δρόμο, αποτελεί πεδίο "εκ του ασφαλούς" αντιπαράθεσης, για όσους δεν ανταγωνίζονται την κοι-

ΑΝΤΙ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΤΕΣ ΕΙΣΤΕ ΚΑΙ ΦΑΙΝΕΣΤΕ

Όπως γράφαμε και στο τεύχος 3 (Μάιος 1998):

...Ο αριστερός πατριωτισμός εξακολουθεί να καταναλώνει και κυρίως να παράγει αντιαμερικανισμό και αντι-ΕΟΚ-ισμό. Ενώ η Ελλάδα έχει γίνει μια μικρή αμερική των βαλκανίων, οι αριστεροί πατριώτες περήφανοι μιλάνε για εθνική ανεξαρτησία και κρύβονται πίσω από τον πατριωτισμό τους, τον αντεστραμμένο "εθνικισμό από τα αριστερά".

Ούτε κουβέντα για τον ελληνικό ιμπεριαλισμό.

αποσιωπούν και αγνοούν ηθελημένα, την εδώ και μια δεκαετία εκκαθάριση των αλβανών του Κοσσυφοπεδίου και τη συγκρίνουν με τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς. Για όλους αυτούς τους ανθρωπιστές και αντι-αμερικανιστές πατριώτες, η αλήθεια είναι αυτό που δεν τολμούν να πουν.

Η σφαγή μερικών χιλιάδων μουσουλμάνων στη Σρεμπρένιτσα από τους ορθόδοξους αδελφούς σέρβους ήταν ένα απίχτες περιστατικό... Ενώ τώρα ο δικτάτορας γίνεται ο "αμυνόμενος" Μιλόσεβιτς, που εντείνει τις επιχει-

Προς όλους τους ξεφτίλες που θέτουν το ψευτοδίλημμα: "με ποια από τις συμμαχίες των αφεντικών πρέπει να ταχθούμε".

Γιατί πάντα αυτό σήμαινε ο πατριωτισμός, αριστερός και μη. Με τα ισχυρά ή με τα αδύνατα αφεντικά;

Εις βάρος πάντα του παγκόσμιου προλεταριάτου.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ. Εχθρός μας κάθε εθνική ή διεθνής συμμαχία των αφεντικών.

Καθώς και οι υποτελείς που ακολουθούν και στηρίζουν τα εγκλήματα τους...

συναίνεσης, συμβαδίζει με τον πατριωτισμό.

Αλλά γιατί τόσο φασαρία; Μήπως ο τριτοκοσμισμός του '60 και του '70 επιστρέφει; Ή μήπως οι πιο ρομαντικοί του είδους φαντασιώνουν κανένα τριτοκοσμικό αντάρτικο στη ζούγκλα του εθνικού κήπου;

Η απάντηση είναι απλή. Σαν ιδεολογία, αποτελεί άλλη μια εκδοχή του διαχωρισμένου. Αυτοί που καταγγέλλουν τους εγκληματίες του ΝΑΤΟ, πέρα από αντιδραστικοί, ίσως είναι και χειρότεροι από την παγκόσμια αστυνομία. Και αυτό σημαίνει, ότι η πλειοψηφία αυτών που "αντιτάσσονται" στην πλανητική κυριαρχία, έχει συγκεκριμένη στάση απέναντι στην πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας και του κράτους της.

Με άλλα λόγια, είναι ευκολότερος ο αντι-αμερικανιστικός ανθρωπισμός και πάνω απ' όλα επιλογή, να κοιτάς τα άστρα όταν διπλά σου γίνεται χαμός, και η ελληνική κοινωνία κάνει, για παράδειγμα, σκοποβολή στους μετανάστες.

Ο επεκτατικός ρόλος της Ελλάδας στα Βαλκάνια, η ειρήνη των επενδύσεων, η εκμετάλλευση και οι δολοφονίες των βαλκάνιων προλεταρίων εντός και εκτός της ελληνικής επικράτειας, έχουν τεράστια απόσταση από τις ακούδες του Καναδά ή τους ινδιάνους των τροπικών δασών. Είναι η απόσταση της πολιτικής μόδας με την κόντρα ενάντια στις αξίες και πράξεις αυτής της κοινωνίας.

Ας υποπτευόμαστε τουλάχιστον οτιδήποτε θυμίζει παρελθόν. Κάτι εχθρικό θα κρύβει...

Αφού το ζήτημα δεν είναι η ειρήνη: Είμαστε εχθροί της πατρίδας, των επενδυτών, των πατριωτών. Χωρίς κανένα σεβασμό και χωρίς κανένα έλεος απέναντι στην ουρά της στασιμότητας.

**Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΤΙ-ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ.**

Η ιμπεριαλιστική μητρόπολη διεκδικεί το σχεδιασμό του νέου "Μάρσαλ".

"...Πολλά λέγονται και γράφονται για τον ρόλο που θα παίξει η Ελλάδα και η οικονομία της στη "μεταπολεμική" εποχή... Σχέδια τα οποία θα είναι χρήσιμα όχι μόνον στους παράγοντες της ελληνικής οικονομίας, αλλά που θα μπορούσαν να ενδιαφέρουν και άλλες χώρες. Δηλαδή να είμεθα έτοιμοι να προσφέρουμε τις δικές μας "λύσεις" και προτάσεις, έγκαιρα και καλά σχεδιασμένες, έτσι ώστε να εξυπηρετηθεί καλύτερα η δική μας παρουσία." ΝΕΑ 19/4/99
"...Ουσιαστικό ρόλο στο σχεδιασμό και την υλοποίηση ενός "μικρού σχεδίου Μάρσαλ" διεκδικεί η Ελλάδα για την ανοικοδόμηση των περιοχών που καταστρέφονται από τις εχθροπραξίες στη βαλκανική κρίση". Ελευθεροτυπία 21/4/99

Οι ελληνικές επενδυτικές κινήσεις συνεχίζονται ακάθεκτες παράλληλα με τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς. Ποιός είναι ο βαλκάνιος ιμπεριαλιστής, λοιπόν;

... "Επενδυτική επίθεση σε Σκόπια και Αλβανία ετοιμάζει ο υπουργός ανάπτυξης το επόμενο δεκάημερο. Τις χώρες αυτές θα επισκεφθεί συνοδευόμενος από εκπροσώπους κρατικών και ιδιωτικών επιχειρήσεων, κυρίως του ενεργειακού τομέα.

...σε Αλβανία και Σκόπια έντονη παρουσία έχουν μέχρι στιγμής τα "Ελληνικά Πετρέλαια", που έχουν υπογράψει κατ' αρχήν συμφωνία με την κυβέρνηση της FYROM για επενδύσεις ύψους 150 εκατομμυρίων δολαρίων στο διυλιστήριο ΟΚΤΑ των Σκοπίων. Πάντως, πρέπει να σημειωθεί ότι η αναμενόμενη μακροχρόνια παρουσία των στρατευμάτων στα Σκόπια και η καταστροφή των διυλιστηρίων της Σερβίας, αναβαθμίζουν το ρόλο του διυλιστηρίου στην περιοχή".

-Η Ελλάδα κατέχει σήμερα τη δεύτερη θέση μετά την Ιταλία σε επενδύσεις ξένου κεφαλαίου στην Αλβανία, ενώ στην ΠΓΔΜ κατέχει σήμερα την τρίτη θέση, μετά τη Γιουγκοσλαβία και τη Γερμανία. Η Τουρκία βρίσκεται στην ενδέκατη θέση.

-Ειδικά για τα Σκόπια, οι ελληνικές εφημερίδες αυτή την περίοδο δε διστάζουν να χρησιμοποιούν τίτλους στα δημοσιεύματά τους όπως "Επέκταση" και "Επενδυτική Επίθεση", ενώ οι πάντες δηλώνουν ότι η Ελλάδα θα αποτελέσει στρατηγικό εταίρο στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

-Ο πρόεδρος του ΣΕΒ λέει: "Τα Βαλκάνια είναι ζωτικός χώρος για την ελληνική οικονομία στον οποίο δραστηριοποιούνται 3.500 επιχειρήσεις ελληνικών συμφερόντων και απορροφούν το 12% περίπου του συνόλου των εξαγωγών".

Οι έλληνες επενδυτές περιμένουν απλά να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί και να τερματιστούν οι πολεμικές επιχειρήσεις, για να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανασυγκρότηση της περιοχής.

Υπάρχει ένα βασικό συμπέρασμα στην όλη ιστορία. Το ελληνικό δαιμόνιο ελίσσεται άφογα, και δεν ξεχνά ούτε τις επενδύσεις και τους εξοπλισμούς, ούτε την έμμεση στήριξη προς τους σέρβους, ούτε και τη συνεργασία με τους δυτικούς συμμάχους.

Το κόλπο για τα ελληνικά αφεντικά είναι η ισορροπία σε μια φλεγόμενη περιοχή.

ωνική καθημερινότητα αλλά συμμετέχουν στην "συμφέρουσα για το σύστημα" τεχνητή ένταση.

"ΛΩΣΤΕ ΡΟΚ ΣΤΟ ΛΑΟ"

Όσο για το νέο υποκείμενο του πατριωτισμού, τους "εθνικά ταπεινωμένους" καλλιτέχνες, που είναι πρώτοι στις διαφημίσεις και τις εισπράξεις, πρώτοι στους μηχανισμούς αποχαύνωσης των θεατών και πάντα πρόθυμοι στις κοινοτικές επιχορηγήσεις για τον πολιτισμό, τέτοιες πατριωτικές παρτούζες αποτελούν πάντα μια καλή ευκαιρία διαφημιστικής προβολής. Και όπως είναι γνωστό, κανείς δεν τους υποδέχτηκε με σάπιες ντομάτες.

ΑΝΤΙ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

...ενδιάμεσο στάδιο του πατριωτισμού.

Ο αντιαμερικανισμός σαν κληρονομιά προσαρμοσμένη στις σύγχρονες ανάγκες της εθνικής ενότητας και της κοινωνικής

**ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟ
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ**

O J.K.-943 * τινάχθηκε από το κρεβάτι σχεδόν τρομοκρατημένος. Ο ήχος της σνοκενής στριφογύριζε ακόμη στο κεφάλι του. Γέρισε και κοίταξε την πηγή αυτής της ηχητικής τρομοκρατίας... ο ωρολογιακός μηχανισμός πληροφόρησε το θύμα του πως η ώρα ήταν 23:00. "Σε μια ώρα πρέπει να είμαι εκεί" σκέφτηκε και κατευθύνθηκε στο W.C.

Κοίταξε το είδωλό του στο ψηφιακό κάτοπτρο. Στο πάνω δεξί μέρος της οθόνης υπήρχαν όλες οι πληροφορίες που χρειαζόταν όσον αφορά τη συμπεριφορά του τις έξι προηγούμενες μέρες, όπως επίσης και όλα τα χρώματα που είχε χρησιμοποιήσει για το πρόσωπο, τα ρούχα και τα μαλλιά του, τις έξι

Κοίταζε τα ανθρωποειδή ολικόνης που είχαν την ευθύνη της εισόδου στο χώρο εργασίας... πήρε την έγκριση εισόδου και πέρασε στον προθάλαμο. Οι περισσότεροι συνάδελφοί του είχαν ήδη περάσει στον κεντρικό θάλαμο αποσυμπίεσης και η ένταση της μουσικής είχε ήδη ανέβει σε επίπεδα εργασίας.

Η αλήθεια είναι πως είχε βαρεθεί αυτή τη δουλειά. Το να χορεύεις οκτώ ολόκληρες ώρες, ρουφώντας αλκοόλ χωρίς να βγάζεις μιλιά και μάλιστα ακολουθώντας τις διαταγές της μόδας καθημερινά, δεν ήταν και ό,τι καλύτερο...

06:30 Εξαντλημένος, έφτασε μέχρι την έξοδο. Προσπάθησε να σταθεί όρθιος μπροστά στους ελεγκτές εξόδου. Εκείνοι τον πλησίασαν και με μια σνοκενή που απελευθέρωνε μια μπλέ δέσμη φωτός, εξέτασαν τα υπολείμματα του συντετριμένου βλέμματός

το διαφημιστικό γκέτο.

Μιά ώρα μετά βρισκόταν μπροστά σε ένα ηλεκτρονικό υπολογιστή. Αφού πήρε ένα καφέ μπήκε στο πρόγραμμα, αναζητώντας προϊόντα με υψηλό βαθμό δυσκολίας, δηλαδή απολύτως άχρηστα αντικείμενα που αυτός έπρεπε να παρουσιάσει ως απαραίτητα για κάθε άνθρωπο.

16:00 Τέσσερις ώρες μετά και αφού είχε "προχωρήσει" αρκετά και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία, αποφάσισε να επιστρέψει στο διαμέρισμα γιατί τον περίμενε άλλο ένα σκληρό βράδυ εργασίας... Φεύγοντας όμως, ξέχασε να ξαναφορέσει τους "φακούς επαφής" τους οποίους είχε βγάλει λίγο πριν μπει στο πρόγραμμα...

Ο J.K.-943 ένωσε ένα κήρυμο, πρώτα στα μάτια και αμέσως μετά σε ολόκληρο το πρόσωπο. Έντρομος συνειδητοποίησε το μοιραίο σφάλμα του... είχε ξεχάσει να φορέσει τους φακούς επαφής... Σε μια απελπισμένη προσπάθεια να απεγκλωβιστεί, γνώρισε την τιμωρία που επιφύλασσε στους υποεπιτεδικούς εν δυνάμει εισβολείς του προσωπικού του χώρου. Αντιμετώπιστηκε σαν ένας από "αυτούς" και σε μερικά δευτερόλεπτα

προηγούμενες νύχτες. Δεν έπρεπε να πηγαίνει στη δουλειά με τα ίδια χαρακτηριστικά κάθε μέρα. Η δημιουργία εντυπώσεων πως πρόκειται για ένα συγκεκριμένο άτομο, σήμαινε το λιγότερο απόλυση...

Οι κινήσεις του ήταν πολύ προσεκτικές, ιδίως τη στιγμή που "σήκωνε" όρθια τα μαλλιά του δημιουργώντας ένα μικρό πεδίο έλλειψης βαρύτητας στην κορυφή του κεφαλιού του ή όταν φορούσε χείκους σε διάφορα σημεία του σώματός του. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας του, στην οθόνη παρουσιάζονταν τρεις-τέσσερις επιλογές "στυλ" από τις οποίες έκανε συνδυασμούς... 23:45 Κοιτάχτηκε για τελευταία φορά στον καθρέφτη περιμένοντας έγκριση. Σε ελάχιστο χρόνο η εμφάνισή του κρίθηκε ικανοποιητική. Φεύγοντας, καληνύχτησε τον **οικιακό ηλεκτρονικό εγκέφαλο****...

Ο J.K.-943 περίμενε υπομονετικά τη σειρά του. "Όλοι στις θέσεις τους" σκέφτηκε, αφού κοίταξε γύρω του, "οι κινηματογράφοι, τα cafe, τα fast-food, τα club... όλα είναι έτοιμα να "λειτουργήσουν"... Συχνά αναρωπόταν πώς θα ήταν να δούλευε μέρα, αλλά η μέρα είχε γίνει γι' αυτόν συνώνυμο της διασκέδασης.

του. Μερικά δευτερόλεπτα αργότερα πήρε "έγκριση εξόδου"...

07:00 Μπαίνοντας στο διαμέρισμά του, κατευθύνθηκε αυτόματα στο κρεβάτι. Οι εικόνες που στριφογύριζαν στο μυαλό του θύμιζαν εικονολήπτη του προηγούμενου αιώνα... ολικονοεπιστάτες, βαμμένα πρόσωπα, κορισιά που εξαργύρωναν τη θέση τους στην αγορά εργασίας, αποξηραμένα βλέμματα, φιλιά με γεύση cocktail, χάρδια που αφήναν στην άκρη των δακτύλων του την αίσθηση χημικής λάσπης... ένα εμφιαλωτικό μοντάζ που του προκάλεσε ένα μικρό συνειδησιακό σοκ... κλικ... κοιμήθηκε λες και κάποιος έκλεισε τον μνημονικό εικονολήπτη με ένα τηλεχειριστήριο...

11:00 Αν και ακόμα δεν είχε συνέλθει, σηκώθηκε από το κρεβάτι αποφασισμένος να πει τον καφέ του σε κάποιο από τα χιλιάδες ψυχαγωγικά γραφεία του μητροπολιτικού επιπέδου Α. Κοίταξε το ταλαιπωρημένο του πρόσωπο στο ψηφιακό κάτοπτρο και αναζήτησε τους **φακούς επαφής*****. Αφού διάλεξε χρώμα ξεκίνησε για το στέκι του...

είχε εξατμιστεί. Η αναγνώριση του εγκλήματος, η επιλογή της τιμωρίας και η καύση του πτώματος, ήταν ζήτημα μερικών μόνο δευτερολέπτων. Πόσοι είχαν βρεθεί σε αυτή τη θέση δεν ήξερε ούτε ο ίδιος ο J.K.-943. Πάντως μέχρι σήμερα ήταν απόλυτα ικανοποιημένος από την ασφάλεια που του παρείχε ο κωδικοποιητής... το απαράβαστο είχε διατηρηθεί για άλλη μιά φορά. Η τελευταία σκέψη του J.K.-943 ήταν μια απορία: αν του άξιζε τέτοια τιμωρία, για ένα τόσο μικρό ανθρωπίνο "λάθος". Προφανώς όλοι οι προηγούμενοι είχαν την ίδια απορία... Ίσως να ήταν το μοναδικό θύμα αυτού του μηχανισμού ασφαλείας που δεν έπρεπε να κάνει τέτοιες ερωτήσεις, ούτε καν στον ίδιο του τον εαυτό... όμως είναι σίγουρα ο μοναδικός που πήρε την απάντηση που του άξιζε.

Ο οικιακός ηλεκτρονικός εγκέφαλος

διατηρούσε μια εικονική οικογενειακή πραγματικότητα, όσο ο υπάλληλος-κάτοικος του χώρου απουσίαζε. Η ιδιωτική οθόνη παρέμενε ανοιχτή και στο σαλόνι υπήρχαν ψηφιακά αντίγραφα ανθρώπων που πραγματοποιούσαν προγραμματισμένες κινήσεις, δίνοντας "ζωή" στο χώρο. Επίσης λειτουργούσε και ως προστάτης της ιδιοκτησίας ΤΟΥ, αφού οποιοσδήποτε ζωντανός οργανισμός πλησίαζε τον όροφο χωρίς τον απαραίτητο αποκωδικοποιητή, εγκλωβιζόταν σε ηλεκτρομαγνητικές παγίδες, με συνθησέρι τιμωρία, τον θάνατο μεταμέλειας... πονηή η οποία αντιστοιχούσε στη συγκεκριμένη πράξη... τη διατάραξη δηλαδή του οικοσυστήματος στο ζωτικό χώρο που αναλογεί στην κάθε ιδιοκτησία.

*** Ο J.K.-943** ήταν ένας συνηθισμένος τύπος προϊόντος του 21ου αιώνα, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία της γενιάς του άλλωστε. Βέβαια, δεν του είχε γίνει σαφές αν ήταν προϊόν της παραδοσιακής μεθόδου αναπαραγωγής (προεπιλογή των φορέων) ή αν "επαναπροσδιορίστηκε" μετά τον τοκετό... ουσιαστικά όμως ήταν περισσότερο η περιέργειά του παρά το ενδιαφέρον του, αφού με οποιονδήποτε τρόπο απ' τους δύο και αν παράχθηκε, ένα ήταν σίγουρο... τίποτα πάνω του δεν ήταν τυχαίο. Είχε φτάσει ήδη στα 25 του χρόνια, είχε μια σταθερή δουλειά και ένα συνηθισμένο τρόπο να σκατώνει το χρόνο του... (η έκφραση "περνάω το χρόνο μου" είχε απαγορευτεί, αφού ήταν νομοθετικά αποδεδειγμένο πως ο χρόνος δεν περνά... δολοφονείται από τα θύματά του, σε μια εικονική μάχη που επαναλαμβάνεται καθημερινά, αφήνοντας στο θύμα την ψευδαίσθηση της νίκης, γεγονός που επηρεάζει σε εντυπωσιακό βαθμό το ηθικό του θύματος...).

Οι

φακοί επαφής ήταν ένα πολυμέσο. Πρώτα απ' όλα, ήταν το "πάσο"

τον κάθε πολίτη για να μπορεί να κυκλοφορεί ελεύθερος σε οποιοδήποτε επίπεδο επιθυμεί* (*το πρόνυμο αυτό ισχύει μόνο για όσους είναι κάτοικοι του επιπέδου Α, με τριμήριο δεύτερο σκέλος κωδικού π.χ. ο άνθρωπός μας ο J.K.-943). Επίσης ο κωδικοποιητής των φακών, ήταν συνδεδεμένος με τους κεντρικούς εγκεφάλους επιπέδου Α για να μπορεί να εντοπισθεί ο πολίτης που φοράει τους φακούς οποιαδήποτε στιγμή. Ο κωδικοποιητής αυτός, ήταν υπεύθυνος και για την ανεύρεση εισόδου του χρήστη στο διαμέρισμα που αυτός χρησιμοποιούσε (είναι γνωστό πως ο οικογενειακός ηλεκτρονικός εγκέφαλος επέτρεπε την είσοδο ΜΟΝΟ σε αυτόν που φορούσε φακούς με τον αντίστοιχο κωδικό). Αυτό ήταν ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος αντιμετώπισης εισβολών κατωτέρων επιπέδων, αφού όλα τα μέτρα που είχαν χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν (κωδικοποιητές φωνητικών χορδών, ήχων, δακτυλικών αποτυπωμάτων κ.α.) είχαν αποτύχει.

Καλώς ήλθατε στις βαρετές συναυλίες. Όταν ένα συγκρότημα μπορεί να αναστηθεί από το παρελθόν, η είδηση κυκλοφορεί αμέσως σε ένα πλήθος που συρρέει για να διασκεδάσει με τα κατάλοιπα του παρελθόντος. Και όταν οι μισοί από αυτούς είναι λιώμα, το σκηνικό μεταφέρεται από τις πλατείες των χαπιών στις συναυλίες των νεκρών. Τόσο συνηθισμένη έγινε η ανθρωπιστική εκλιπάρηση για "ψιλά" στη ρουτίνα της νυχτερινής μζέριας.

Για κάποιους από εμάς προκύπτει το ερώτημα: "Που είναι όλος αυτός ο κόσμος; Πού και πώς τον βρίσκεις";

Πολύ απλά, ένα μεγάλο μουσικό όνομα και οι εξαρτημένοι του punk είναι έτοιμοι για την κοινωνική γιορτή. Δύο ή τρεις ώρες ακουστικής κατανάλωσης και μετά σπiti.

Συναυλία λοιπόν, με αντι-εμπορευματικούς όρους. Κι όμως κυριαρχεί μια ξεκάθαρη καταναλωτική στάση. Όταν το πεδίο είναι ελεύθερο για κάθε είδους lifestyle συμπεριφορά, τότε υπάρχει μόνο η πραγματικότητα του "ερχόμαστε, βλέπουμε, φεύγουμε". Αύριο πάλι και την επόμενη φορά μία από τα ίδια.

"... Και αν δεν έχω ξεκάσει που πήγα χθες βράδυ, τότε στην καλύτερη δεν θα έχω καταλάβει ποιά η διαφορά με τα κλαμπ. Μόνο κάτι για ελεύθερη είσοδο θυμάμαι... Δε γαμιέται!". Εδώ ολόκληρη κρατική μηχανή διοργανώνει ή επικορηγεί κατά καιρούς αντιρατσιστικές συναυλίες και πολιτιστικές εκδηλώσεις με underground "αντι-συστημικούς" καλλιτέχνες.

Υπάρχει πάντα τσάμπα μζέρια για τους αγοραστές του εναλλακτισμού. Άγνωστος μεταξύ αγνώστων, με κατάλληλα ρούχα, απελευθερωμένη διάθεση, "φτιαγμένος" χημικά και έτοιμος για το punk κάτεργο.

Ας μη ξαφνιαζόμαστε με τα καταναλωτικά προϊόντα κάθε "ανατρεπτικής" υποκουλτούρας. Το ζήτημα είναι να μην είμαστε εμείς αυτοί που τα προσφέρουν, αναπαράγοντας ένα παθητικό κοινό.

Στους διαφορετικούς χώρους, στα αυτοδιαχειριζόμενα εγκαταστήματα ενός άλλου τρόπου ζωής μέσα στη μητρόπολη, οι κοινωνικές πόρτες πρέπει να είναι ανοιχτές σαν μέρος της

εξωστρέφειάς τους. Και όταν λέμε ανοιχτές δεν εννοούμε ευάλωτες.

Τίποτα δεν είναι από μόνο του ενάντια στην κυρίαρχη κουλτούρα της μητρόπολης. Ενέχει πάντα ο κίνδυνος των κυρίαρχων νοοτροπιών και των μοδάρων συμπεριφορών. Η εσωτερικευση σημαίνει αναπαραγωγή, και η αναπαραγωγή δε γνωρίζει τόπο και χρόνο. Αυτό που είσαι, αυτό μεταφέρεις παντού και πάντα. Έτσι είναι και το πανκ lifestyle.

Οι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι δεν πρέπει να αφήνουν ελεύθερο πεδίο σε κάθε μαλάκα. Με το να είναι όσο πιο συγκεκριμένοι γίνεται, εξωστρεφής και όχι ανεκτικός, επιδιώκουν και προσπαθούν να ανταγωνίζονται τον κυρίαρχο πολιτισμό, με το να μην αφήνουν περιθώρια εκδήλωσής του.

Οι συλλογικοί μας χρόνοι, οι συλλογικοί μας χώροι, σαν κοινός πολιτισμός δεν μπορούν παρά να είναι καθημερινοί, συνεπής και να επαγρυπνούν συνεχώς. Το συγκεκριμένο αφορά εμάς και όποιος κάνει ότι δεν καταλαβαίνει, έχασε.

Οι πραγματικά ανταγωνιστικοί χωροχρόνοι, υπάρχουν σαν πολιτιστικά ανταγωνιστικοί και συνεχώς αντιστεκόμενοι στις εξω-ή εσω-εχθρικές εισβολές.

Όσοι θα ζήσουν θα το κρωστάνε στη συλλογική λειτουργία τους. Το παλιό πέθανε και δεν έχουμε παρά να το ξεπεράσουμε.

THIS MODERN WORLD by TOM TOMORROW

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΥΝΟΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ, ΜΕ ΛΙΧΜΗ ΤΟΥ ΔΟΡΑΤΟΣ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΕΚΟΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΣΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΗ.

Διεξάγοντας έναν πολυετή προπαγανδιστικό (έτσι λέγεται η διαφήμιση όταν μας βολεύει) βομβαρδισμό, κατάφεραν να πείσουν τους έλληνες πατριώτες, (οι οποίοι μέχρι τότε ζούσαν σύμφωνα με τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη) ότι έχουν ανάγκη ένα και δύο και τρία... αυτοκίνητα. Το αποτέλεσμα ήταν η συντριπτική πλειοψηφία του "φτωχού πλην τίμιου" ελληνικού λαού να αποκτήσει τουλάχιστον ένα τετράτροχο σατανά με παθητική και ενεργητική ασφάλεια τελευταίας τεχνολογίας. Δολίως όμως οι αντίχριστοι ιμπεριαλιστές δεν έκαναν σαφές ότι οι χρήστες πρέπει να έχουν κάποιες minimum εγκεφαλικές ικανότητες ώστε να αντιλαμβάνονται τουλάχιστον τα βασικά (π.χ. ότι δε σε σώζει ούτε ο μεγαλοδύναμος σε μετωπική με 140 και βάλε, τρώγοντας κοψίδια, και μιλώντας στο κινητό...)

Αποτέλεσμα; Καμιά σαραντάρα νεκροί και καμιά διακοσάρα μισοανάπηροι σε κάθε εμφύλιο εξοδούχων "εσοδούχων".

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ... ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙΤΕ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΑΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΤΡΟΧΟΥΣ... ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΟΝ ΑΦΑΝΙΣΜΟ (στο κάτω κάτω μπροστά στα αφεντικά σας με τα τέσσερα δεν "στέκεστε";).

Απατούμε οι νεκροί από τροχαία να θάβονται με τιμές ηρώων της περιστασιακής αποκέντρωσης και βέβαια το κουφάρι τους να σκεπάζεται με την γαλανόλευκη...

ΟΛΟΙ ΚΑΠΟΤΕ
ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ

ΚΑΙ ΝΑ'ΣΤΕ ΣΙΓΟΥΡΟΙ ΠΩΣ ΘΑ ΕΡΘΕΙ ΚΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΣΑΣ...
ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ (ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΚΑΝΕΤΕ) ΠΩΣ ΟΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ...

ΟΜΩΣ, Ο ΦΟΒΟΣ ΣΑΣ ΜΗΠΩΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΠΙΛΕΞΟΥΝ ΝΑ ΣΑΣ ΕΚΛΙΚΗΘΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ... ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΟΒΟ ΘΑ ΖΕΙΤΕ... ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΠΟΥ ΣΑΣ ΛΕΙΖΕΙ